БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ “ХРИСТО БОТЕВ”

УЧИЛИЩЕН

ЗВЪНЧЕ

Брой 3, Аугсбург, март 2018

В ТОЗИ БРОЙ:

За 3 март

Памет българска

Късче традиция

Това сме ние

Ние творим

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ЕДИН НАРОД

Датата Трети март отбелязва не просто Освобождението на българския народ от едно тежко и чуждо владичество, датата Трети март отбелязва ВЪЗКРЕСЕНИЕТО на един народ, който близо 500 години е без своя политическа и духовна свобода, народ, чиято висока самобитна духовна и материална култура е подложена на унищожение. За да се стигне

до това Възкресение пътят не е нито лесен, нито кратък. Този път е белязан с малките истории на всеки един българин, пожелал да бъде свободен и дръзнал да се бори за свободата си плащайки най-високата цена- своя живот. От обикновените монаси до великия Паисий и светеца Левски. От Кочо, простия чизмар и учителката Райна Попгеоргиева до Бенковски и Ботев. От всички малки и големи, деца, девойки и момци, майки и бащи от Батак до епопеята Шипка и Плевен… Българският народ плати и достойно заслужи свободата си!

“ЗЕМЯТА НА ДЕДИТЕ НИ”

3-мартенски концерт

Тази година децата и учителите от училището избраха да нарекат концерта, който подготвиха по случай празника “Земята на дедите ни”. Идеята на всички участници е да “разкажат” със стихове, песни и танци колко древна и хубава страна е България. Със своите изпълнения участниците в концерта “показват” пътя на нашите деди от времето на Кубрат до днес. И защото всички те знаят, че историята на България е изключително богата, избраха няколко исторически момента, които прецениха, че са важни за всеки, който има български корени.

Посланието на всички е: **“Когато българите са единни, ще оцелеят и ще бъдат велик народ.”**

170 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ХРИСТО БОТЕВ

Ботев!

Не просто поетът, не само демократът, не обикновеният борец за свободата…

Той е геният!

Слял в едно поезия, живот и борба за достоен живот.

Той е този, който и днес ни казва, че свободата е първо в нашите умове, в нашите души и после всичко останало - свободна държава, любов, народна признателност.

Той е този, който написа и показа с делата си, че първо трябва да се събудим от робския сън и после да скършим робските окови. Трябва да познаем, да поискаме свободата и тогава ще можем да се наречем свободни.

Той е този, чиито стихове са изписани със златни букви във френската Сорбона.

Ц. Кирилова

учител

ПАМЕТ БЪЛГАРСКА

Всеки народ трябва да знае своята история и да помни имената на личностите, оставили завинаги диря в умовете и сърцата на следващите поколения . Ние, учениците от клуб “Родолюбие” , не просто изучаваме историята на нашите прародители. Ние се стараем да я помним и за задача сме си поставили да я предаваме напред на идните поколения. Ние искаме да разказваме за българския героизъм, където и по света да живеем, защото паметта, няма да позволи да забравим нашите корени. Както дървото черпи сили от своите корени, така и човекът не може да живее без знанието за родното. Всеки трябва да знае от къде е дошъл и така полесно ще знае къде отива.

Ива Механджийска

7 клас

или

НАШИТЕ БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ

3 март е новото начало за България, новата надежда. Денят, в който си спомняме, че сме се преборили, за да ни има. Денят, в който започва дългия ни път обратно към себе си и към възстановяване на всичко онова, което можем да бъдем. На този ден всяка година, ние българите притихваме, свеждаме глави и отдаваме почит и респект пред жертвата на хиляди наши деди в името на свободна България. Празниците са нещо хубаво, защото всеки народ има нужда за малко да се откъсне от ежедневието си, за да се свърже със своите корени, да се почувства горд, да се почувства щастлив и да даде воля на всичко онова, което потиска.На 3 март през 1878 г. е подписан Санстефанският мирен договор между Русия и Османската империя, с което се слага краят на Руско-турската война от 1877- 1878 г. Датата 3 март слага начало на Третата българска държава.За първи път денят на Освобождението е отбелязан през 1880 г., а десет години по-късно 3 март е обявен за Национален празник на Република България. За всички нас е гордост да се наречем българи и няма 3 март, в който да не си спомним думите на Вазов: "И днес йощ Балканът, щом буря зафаща, спомня тоз ден бурен…”

Мария Налбанска

родител

III и IV КЛАС

"Учим се днес,за да успеем утре!"

Ралица, Ема, Ивайла,Стефани, Александра, Нелианна, Катрин - 3 и 4 клас. Седем усмивки огряват класната ни стая всяка събота. Талантливи, с грейнали очи,творим и учим с поглед в бъдещето устремен. Ние сме горди Ботевци, с обич в сърцето носим своята Родина и помним делото на патрона на нашето любимо училище. Ние сме задружни, палави, бъбриви и много любознателни. Всеки от нас има цели и мечти,които с подкрепата на нашите учители стават

реалност. Учим се да мислим в перспектива, защото знанието е ключът към успеха. Всеки ден в класната стая се раждат нови идеи и знания, въпроси и приятелства. Имаме за съюзници интелигентността, любопитството, своите родители и учители, вярата, творческата енергия и любовта. За да успеем, работим с цялата си душа, ум и сърце, и творим бъдещето!

Това сме ние, децата на България! Носим в сърцето си своята Родина, Род и Език, защото Човек е силен, когато е близо до корена си!

Моята професия е търсач на съкровища на пълен работен ден. Най-големият подарък за мен са постиженията на моите ученици.

Маруся Топалова

V - XII КЛАС

“Можем и знаем как да го направим.”

Задачата за нас, най-големите ученици никак не е лесна. Трябва да сме търпеливи, трябва да сме толерантни, трябва да сме заедно един отличен отбор.

Ако попитате защо е така, ще Ви отговорим : Нашият сборен клас е пъстър като платното на художник. Трябва всеки цвят да разцъфти и да се види. Ако вчера всички сме писали съчинение, днес седмокласниците ще решават тест самостоятелно, с пети и шести клас формите на думите ще изучаваме, а с десети и дванайсети българска поезия ще четем и героят ще се опитваме да разберем. Утре пък ще се “завъртим” …

Всички в този клас могат да работят самостоятелно и в екип като вече големи хора. Могат да пишат и четат добре, могат да говорят изразително и знаят как да направят интересен и полезен всеки свой час в българското училище.

Цветелина Кирилова

Това сме ние ...

Всяка събота сме ЗАЕДНО в добър отбор, следваме пътеки с ясен взор. ЗАЕДНО в България "отиваме", всичко родно преоткриваме. Българските приказки и стихове са интересни, а правописните правила вече са ни лесни. България на картата намираме и за нейната история дискутираме

„Аз уча, аз мога, аз знам!“ – това са вълшебните думички, които всеки един от учениците в първи клас на българското училище „Христо Ботев“ - Аугсбург знае, а дори можем вече да ги пишем и четем! Защо вълшебни ли? Ами защото всички ние тук, заедно, вършим всякакви вълшебства в този нов магичен свят на българските букви и думи! Всеки път научаваме нови неща за България и за кирилицата – както с помощ на вълшебната ни читанка и учебни тетрадки, така и благодарение на различните игри и състезания, с които винаги се справяме отлично! За по-малко от един учебен срок научихме с колко много красота е наситен родният ни език, можем да се изказваме по-богато на български – а можем дори и правилно да намираме приликите и разликите с немския език. Стане ли ни малко по-трудно, не се плашим, а знаем, че напредваме. И така отново, с усмивка на лице, чакаме да стане събота, за да дойдем пак в час по български език!

Десислава Христова

II КЛАС

"Аз мога" е моят девиз и заедно с децата от II клас в нашето българско училище го следваме всяка събота. Успяваме и вървим напред. С упоритост и любознателност всички деца успяват да усвоят нелекия материал.

И въпреки своята ангажираност децата успяват да се подготвят и за тържества, с които радват своите родители и гостите. Думите са много, но с две ще обобщя: ПРЕКРАСНИ ДЕЦА!

Наталия Филипова

КЪСЧЕ ТРАДИЦИЯ

Ние, учениците от българското училище в Аугсбург, освен че учим български език и българската история, учим и за традициите на българския народ. Опитваме се да пазим, всичко, което знаем от нашите родители, баби и дядовци. Всяка година с помощта на учителите и родителите пресъздаваме различни обичаи. Започваме с Коледуването,правим сурвачки, правим мартеници, момичетата плетат венци на Лазаровден, и всички заедно боядисваме великденски яйца. Всичко това е не само забава, това е урок по българщина.

Петър Райков
Ученик в 7 клас

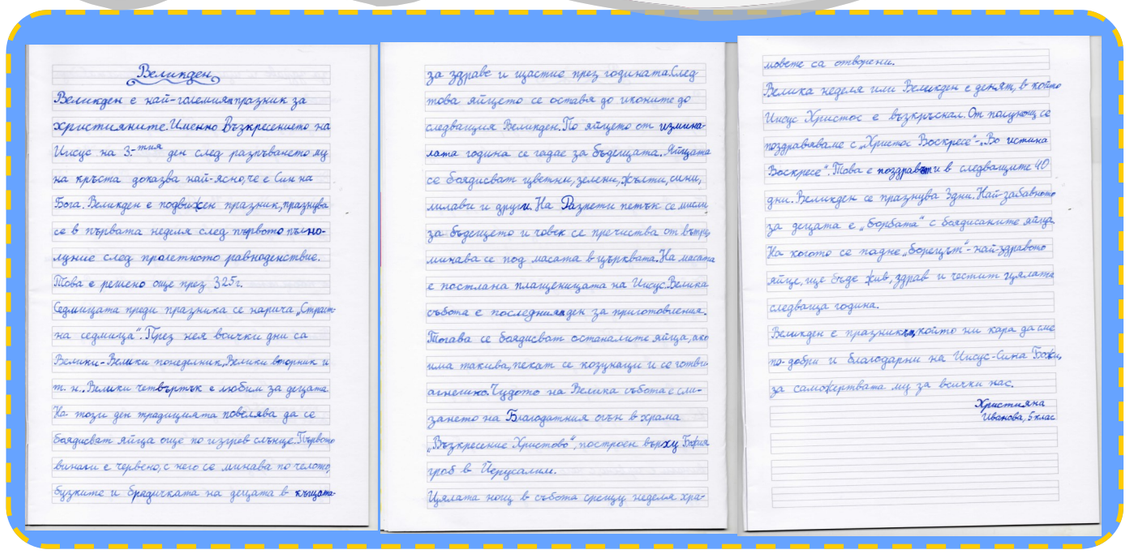

Великден

Великден е най-голямата празник за християните. Именно Възкресението на Исус на 3-тия ден след разпъването му на кръста доказва най-ясно, че е Син на Бога. Великден е подвижен празник, празнува се в първата неделя след първото пълнолуние след пролетното равноденствие. Това е решено още през 325г.

Седмицата преди празника се нарича „Страстна седмица“. През нея всички дни са Велики-Велики понеделник, Велики вторник и т. н. Велики четвъртък е любим за децата. На този ден традицията повелява да се боядисват яйца още по изгрев слънце. Първото винаги е червено, с чего се минава по челото, бузите и брадичката на децата в името за здраве и щастие през годината. След това яйцето се оставя до иконите до следващия Великден. По яйцето от изминалата година се гадае за бъдещата. Яйцата се боядисват цветни, зелени, жълти, сини, синьо и други. На Разпети петък се мият за бъдещето и човек се пречиства от всичко лошо. Яйцата се под масата в църквата. На масата е постлана плащеницата на Исус. Великата събота е последния ден за приготовления. Тогава се боядисват останалите яйца, които имат такива, пекат се козунаци и се готви агнешко. Чудото на Великата събота е слизането на Благодатния огън в храма „Възкресение Христово“, построен в двора на Божия гроб в Йерусалим.

Цялата нощ в събота срещу неделя храмовете са отворени.

Великата неделя или Великден е деня, в който Исус Христос е възкръснал. От пладнето се поздравяваме с „Христос Воскресе“. „Во истина Воскресе“. Това е поздравът и в следващите 40 дни. Великден се празнува 3 дни. Най-забавното за децата е „борбата“ с боядисаните яйца. На онзи, на който се падне „борецът“ - най-здравото яйце, ще бъде жив, здрав и честит цялата следваща година.

Великден е празник, който ни кара да сме по-добри и благодарни на Исус-Сина Божи, за самоотдаването му за всички нас.

Християна Иванова, 5 клас

Това сме ние ...

Всяка събота сме ЗАЕДНО в добър отбор, следваме пътеки с ясен взор. ЗАЕДНО в България "отиваме", всичко родно преоткриваме. Българските приказки и стихове са интересни, а правописните правила вече са ни лесни.

България на картата намираме и за нейната история дискутираме

I КЛАС

„Аз уча, аз мога, аз знам!“ – това са вълшебните думички, които всеки един от учениците в първи клас на българското училище „Христо Ботев“ - Аугсбург знае, а дори можем вече да ги пишем и четем! Защо вълшебни ли? Ами защото всички ние тук, заедно, вършим всякакви вълшебства в този нов магичен свят на българските букви и думи! Всеки път научаваме нови неща за България и за кирилицата – както с помощ на вълшебната ни читанка и учебни тетрадки, така и благодарение на различните игри и състезания, с които винаги се справяме отлично! За по-малко от един учебен срок научихме с колко много красота е наситен родният ни език, можем да се изказваме по-богато на български – а можем дори и правилно да намираме приликите и разликите с немския език. Стане ли ни малко по-трудно, не се плашим, а знаем, че напредваме. И така отново, с усмивка на лице, чакаме да стане събота, за да дойдем пак в час по български език!

Десислава Христова

II КЛАС

"Аз мога" е моят девиз и заедно с децата от II клас в нашето българско училище го следваме всяка събота. Успяваме и вървим напред. С упоритост и любознателност всички деца успяват да усвоят нелекия материал.

И въпреки своята ангажираност децата успяват да се подготвят и за тържества, с които радват своите родители и гостите. Думите са много, но с две ще обобщя: ПРЕКРАСНИ ДЕЦА!

Наталия Филипова

III и IV КЛАС

"Учим се днес,за да успеем утре!"

Ралица, Ема, Ивайла,Стефани, Александра, Нелианна, Катрин - 3 и 4 клас. Седем усмивки огряват класната ни стая всяка събота. Талантливи, с грейнали очи,творим и учим с поглед в бъдещето устремен. Ние сме горди Ботевци, с обич в сърцето носим своята Родина и помним делото на патрона на нашето любимо училище. Ние сме задружни, палави, бъбриви и много любознателни. Всеки от нас има цели и мечти,които с подкрепата на нашите учители стават

реалност. Учим се да мислим в перспектива, защото знанието е ключът към успеха. Всеки ден в класната стая се раждат нови идеи и знания, въпроси и приятелства. Имаме за съюзници интелигентността, любопитството, своите родители и учители, вярата, творческата енергия и любовта. За да успеем, работим с цялата си душа, ум и сърце, и творим бъдещето!

Това сме ние, децата на България! Носим в сърцето си своята Родина, Род и Език, защото Човек е силен, когато е близо до корена си!

Моята професия е търсач на съкровища на пълен работен ден. Най-големият подарък за мен са постиженията на моите ученици.

Маруся Топалова

V - XII КЛАС

"Можем и знаем как да го направим."

Задачата за нас, най-големите ученици никак не е лесна. Трябва да сме търпеливи, трябва да сме толерантни, трябва да сме заедно един отличен отбор.

Ако попитате защо е така, ще Ви отговорим : Нашият сборен клас е пъстър като платното на художник. Трябва всеки цвят да разцъфти и да се види. Ако вчера всички сме писали съчинение, днес седмокласниците ще решават тест самостоятелно, с пети и шести клас формите на думите ще изучаваме, а с десети и дванайсети българска поезия ще четем и героят ще се опитваме да разберем. Утре пък ще се "завъртим" …

Всички в този клас могат да работят самостоятелно и в екип като вече големи хора. Могат да пишат и четат добре, могат да говорят изразително и знаят как да направят интересен и полезен всеки свой час в българското училище.

Цветелина Кирилова

Това сме

ПУГ

"Винаги готови за игри, но без да забравяме, че първи клас ни предстои!"

Децата от различната, но българска предучилищна група, всяка събота и учим, и творим и празниците не подминаваме - заедно се забавляваме. До Коледа гласните букви научихме и коледна картичка - елхичка с тях украсихме.

Снежни човечета в стаята бяхме, тайната на кукерските маски разгадахме. Геометричните фигури познаваме и животни и предмети с тях създаваме.

Скоро пролет наближава, но всичко, което предстои ще бъде изненада.

Милена Мутина

ЕКИПЪТ

"За да се усмихнеш се иска понякога сила, но най-голямата ни сила е в усмивката!"

Десислава Христова

"Танцът не може да се обясни с думи, той трябва да бъде изтанцуван!"

Евелина Йорданова

"Четящият човек е не само помъдър, той е и по-добър, и по-красив, и по-щастлив!"

Цветелина Кирилова

"Музиката и песента са нужни на човек, както са нужни слънцето и въздуха!"

Соня Делчева

Отляво на дясно: Евелина Йорданова- ръководител ИКД, Наталия Филипова - учител на II клас, Митра Петрова –учител по география, Милена Мутина -учител на ПУГ, Цветелина Кирилова –учител на сборен V-XII клас, Маруся Топалова –учител на сборен III и IV клас, Соня Делчева – ръководител ИКД, Десислава Христова –учител на I клас

"Аз съм учител и всеки ден благодаря на Бога за това! "

Маруся Топалова

"В света има много чудеса и едно от тях е училището."

Митра Петрова